

λιμνῶν καὶ ποταμῶν πηγῇ, οἱ ἔμποροι τοῦ πάγου ἄρχονται τῶν ἐργασιῶν πρὸς διατήρησιν καὶ ἀποθήκευσιν αὐτοῦ. Τοῦτο γίνεται διὰ συστηματικῆς ὁλως καὶ κανονικῆς ἐργασίας, δι' ἀπείρου ἀριθμοῦ μηχανημάτων καὶ ἐργατῶν, καὶ τίθεται μετὰ τοῦτο εἰς ἀποθήκας χωρούσας περὶ τὰς 50—70,000 τόνους. Αἱ πλάκες τοῦ πάγου εἶναι 12—14 δακτύλων πάχους. Ἐπερχομένου τοῦ θέρους ἀρχίζει ἡ κατανάλωσις αὐτοῦ μεταφερομένου εἰς ἕκαστον οἶκον δι' ἐπὶ τούτου προσωπικοῦ καὶ διανεμομένου εἰς τὰς οἰκογενεῖας ὡς οἱ γαλακτοπῶλαι παρ' ἡμῖν μεταφέρουσι τὸ γάλα.

Παρ' ἡμῖν εἶναι ἀληθὲς ὅτι φυσικὸν πάγον δὲν ἔχομεν. Ἀλλὰ ἀπὸ τινος χρόνου κατασκευάζεται πάγος τεχνητός. Νομίζομεν ὅμως ὅτι ὁ καύσων τοῦ Ἀττικοῦ θέρους εἶναι τοσοῦτος ὥστε εὐκόλως θὰ ἡδύναντο καὶ πέντε ἀκόμη καταστήματα νὰ ἰδρυθῶσιν καὶ νὰ κερδαίνωσιν ἐκ τῆς βιομηχανίας ταύτης. Πρέπει ὅμως νὰ ἐννοηθῇ καλῶς ὅτι δεόν νὰ παρέχεται καὶ εὐκολία τις τοῖς καταναλωταῖς καὶ ἡ διανομὴ κατ' οἴκους νὰ ἐνεργεῖται συστηματικῶς καὶ τακτικῶς, διότι πάντες δὲν ἔχουσι τὴν εὐκολίαν ν' ἀποστέλλωσιν ὑπηρετας εἰς τὰς ἀποθήκας ὅπως λαμβάνωσι τὸν ἀναγκαζοῦντα πρὸς δροσισμόν αὐτῶν πάγον.

Ἡ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ὡς ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ

Ἡ φυσικὴ ρώμη εἶναι ἡ βάσις πάσης ἡθικῆς καὶ σωματικῆς εὐπραγίας, καὶ ὁ κυριώτερος ὅρος διαρκοῦς ὑγείας. Ὡς ἡ ἀνδρική ρώμη καὶ ἀγνεία τῆς γυναικὸς, οὕτω καὶ ἡ γυμναστικὴ καὶ ἡ ἐγκράτεια πρέπει νὰ βαίνωσιν διὰ χειρὸς κρατούμεναι. Ἐκτιηλυμμένος ἀνὴρ εἶναι κατὰ τὸ ἡμῖς ἀσθενὴς, ἄνευ τοῦ ὠθητικοῦ τῆς φυσικῆς γυμνάσεως ὁ σύνθετος ὀργανισμὸς τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος εἶναι ὑποκείμενος εἰς ἀνωμαλίας κατὰ τῶν ὁποίων ἡ ἐγκράτεια καὶ ἡ ἀγνεία δύνανται μόναι νὰ ἀντιπράξωσιν. Διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς ἐνεργείας τοῦ συστήματος τῆς κυκλοφορίας, αἱ ἀθλητικαὶ παιδιαὶ προάγουσι τὴν ἀφαίρεσιν νοσηρᾶς ὕλης καὶ ταχύνουσι πάσας τὰς ζωτικὰς ἐνεργείας ἕως οὗ ἡ ἀτονία καὶ ἡ δυσπεψία ἀφανίζονται ὡς ἡ σκωρία ἐκ τοῦ ἀρότρου οὗ γίνεται χρῆσις. Ὅταν σκεφθῇ τις ἐπὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν σφόδρα ἐργαζομένων ἀνθρώπων ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς κακῆς καὶ ὑπερβολικῆς τροφῆς, δὲν δύναται ἢ νὰ θεωρήσῃ ὅτι αἱ πλεῖνται τῶν συνήθων ἡμῶν ἀσθενειῶν ἡδύναντο νὰ θεραπευθῶσι μηχανικῶς ἀντὶ χημικῶς, διὰ τῆς ἀναρρίχσεως ἐπὶ δένδρου ἢ τῆς κατατμήσεως αὐτοῦ διὰ πελέκως, μᾶλλον ἢ διὰ τῆς ροφῆσεως ἀρεψήματος ἐκ τῶν δυσαρέστων αὐτοῦ φύλλων.

Ὁ ἰατροφιλόσοφος Ἀσκληπιάδης, λέγει ὁ Πλίνιος, εὗρεν ὅτι ἡ ὑγεία ἡδύνατο νὰ διατηρηθῇ, καὶ ἐὰν ἀπώλετο, νὰ ἐπανεέλθῃ, διὰ φυσικῆς μόνον γυμνάσεως, οὐ μόνον δὲ ἀπέρριπτε τὴν χρῆσιν ἐσωτερικῆς θεραπείας, ἀλλὰ δημοσίᾳ ἐκήρυξεν ὅτι θὰ ἀπέρριπτε πᾶσαν ἀξίωσιν εἰς τὸν τίτλον ἱατροῦ ἐὰν ποτὲ ἤθελεν

ἀσθενήσῃ ἢ ἀποθάνῃ πλην ἐκ βιαίου θανάτου ἢ μεγάλης γεροντικῆς ἡλικίας. Ὁ Ἀσκληπιάδης ἐτήρησε τὸν λόγον του, διότι ἔζησε ὑπὲρ τὰ 100 ἔτη καὶ ἀπέθανεν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τυχαίου συμβάντος. Ἔσυνε θίξε νὰ διορίξῃ σύστημά τι γυμναστικῆς ἐπὶ παντὸς εἶδους σωματικοῦ πόνου, τὸ αὐτὸ δὲ ἐφήρμοξε καὶ ἐπὶ τινων ἡθικῶν ἀταξιῶν οἷον ἀκρασίαν, καὶ τὰ ἀρχικὰ στάδια τῆς χρήσεως οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Ἦτο κατ' ἀρχὴν θεραπεία, διότι ἐθεράπευε τὰ συμπτώματα διὰ τῆς ἀποσοθέσεως τῆς αἰτίας, διότι τινὰ τῶν πολιορκούντων τὴν νεότητά ἐλαττωμάτων δύνανται μετὰ βεβαιότητος νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς ὑπερβολὴν τῆς ἰσχυρᾶς ἐκείνης δραστηριότητος ἣτις δὲν εὐρίσκει ἐξόδον διὰ τῆς λειτουργίας καθιστικοῦ βίου. Ἐν μεγάλαις πόλεσιν οἱ γονεῖς ὀφείλουσι νὰ φροντίζωσιν ὅπως τὰ τέκνα αὐτῶν ἀσκῶνται εἰς γυμναστικῆς ἔργα, ὡς ὀφείλουσιν αὐτοῖς δίαίταν ἀντισηπτικὴν εἰς μεμολυσμένον κλίμα.

Ο ΦΑΡΟΣ ΤΟΥ ΛΑΒΕΤΣΙ

Ἐν μέσῳ τοῦ στενοῦ τοῦ Βονιφράτιου—ὅπερ χωρίζει τὴν Κορσικὴν ἐκ τῆς Σαρδηνίας—κεῖται ἡ σχεδὸν γυμνὴ νῆσος τοῦ Λαβέτσι, πρὸς δυσμὰς δὲ τῆς νήσου ταύτης κεῖται ὁ ἐπικίνδυνος ὑποβρύχιος βράχος νῦν φυλασσόμενος διὰ φάρου στηθέντος ἐντὸς ὑψηλοῦ πύργου. Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1855, τὴν μεσημβρίαν, ἡ φρεγάτα «Σεμελλάντες», ἣτις ἀνεχώρησεν ἐκ Τουλόνης τὴν προτεραίαν, φέρουσα στρατὸν διὰ τὴν Κριμαίαν, ἐξώκειλεν ἐκ τῆς φοβερᾶς τρικυμίας ἐπὶ τοῦ βράχου. Ἐκ τῶν 743 ἀνδρῶν οἵτινες ἦσαν ἐπὶ τοῦ πλοίου, οὐδὲ εἰς ἐσώθη. Πεντακοσία ἐνενηντὰ δύο σώματα τὰ ὅποια περιεσυνήχθησαν μετὰ τὴν πανολεθρίαν, ἐτάφησαν ἐν δυοὶ κοιμητήριοις εἰς τὰ δύο ἄκρα τῆς νήσου Λαβέτσι, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑψίστου μέρους τῆς νήσου ὀβελίσκος ἀνυψώθη εἰς μνήμην αὐτῶν.

Πρὸ τοῦ συμβάντος τούτου, φάρος ἐγερθεὶς ἐπὶ τῆς νήσου τοῦ Ῥάτσοι, τὸ 1845, ὑπὸ τῆς Σαρδηνικῆς κυβερνήσεως, ἐχρησίμευε νὰ δεικνύῃ τὴν δίοδον διὰ τοῦ Στενοῦ, καὶ ἐκείνοι οἵτινες ἐγίνωσκον τὴν δίοδον ἡνόουν καὶ τὴν θέσιν τοῦ ὑποβρυχίου βράχου. Ὑπερμέγεθες σῆμα ἐκ μετάλλου εἶχεν τεθῆ ἐπὶ τοῦ μέρους. Ἐπὶ τοῦ σήματος εἶχε τεθῆ ὀρειχάλκινος κώδων ζυγίζων περὶ τὰς 150 λίτρας, καὶ ὑπὲρ αὐτὸν 6 κάτοπτρα, ὅπως ἀντανακλῶσι τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου ἢ τὸ φῶς τῶν πλησιοχώρων φανῶν. Ὁ κώδων ἐσήμανεν ἀδιακόπως, ἀλλ' ὁ ψόφος τῶν κυμάτων πολλάκις ἐπνιγε τὴν φιλικὴν αὐτοῦ φωνήν. Ἐκ τυχαίου τινος συμβάντος τὸ σῆμα μεθ' ὧν τῶν παρρητημάτων αὐτοῦ κατεσυνετρίβη ἐπὶ τῶν βράχων. Τότε ἀπεφασίσθη νὰ κτισθῇ ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ ὑποβρυχίου βράχου φάρος ἐπὶ πύργου.

Ὁ βράχος τοῦ Λαβέτσι οὐδέποτε διατελεῖ ὑπεράνω τοῦ ὕδατος. Ἐχει διάμετρον εἰκοσι καὶ ἐνὸς ποδῶν, καὶ κεῖται εἰς βάθος 8—20 ποδῶν ὑπὸ τὴν

επιφάνειαν τῆς θαλάσσης περί αὐτὴν δὲ εἶναι βαθιὰ τὰ ὕδατα ὥστε πλοία δύνανται ἀσφαλῶς νὰ πλεύσιν. Κατορθώθη ὅθεν ἡ ἀνέγερσις τοῦ φάρου καὶ ἐθεωρήθη ὅτι πᾶς κίνδυνος εἶχεν ἀποσοβῆθαι.

Ὁ πύργος ἐχρησίμευε νὰ προειδοποιῇ ἐν καιρῷ ἡμέρας, ἀλλ' ἦτο ἀνάγκη νὰ γίνῃ πρόνοια καὶ διὰ τὰς ὥρας τοῦ σκότους· κατὰ συνέπειαν ὁ Ἰταλικὸς φάρος ἐπὶ τοῦ Ῥάτσοι καὶ ὁ Γαλλικὸς φάρος ἐπὶ τῆς νήσου τοῦ Λαβέτσι, ἕκαστος ῥίπτει ἐρυθρὸν φῶς διὰ τῶν ὑδάτων. Ὁ πύργος κεῖται εἰς τὴν συνάντησιν τῶν ἐρυθρῶν ἀκτίνων ἐκ τῶν σημείων τούτων. Ἐφόσον οἱ οἱ ἐν πλοίῳ βλέπωσι λευκὸν φῶς ἐκ τοῦ ἑνὸς φανοῦ καὶ ἐρυθρὸν ἐκ τοῦ ἑτέρου εἰσιν ἐν ἀσφαλείᾳ· ἀλλ' ἐὰν βλέπωσι ἐρυθρὸν ἐξ ἀμφοτέρων, τότε εἶναι σημεῖον ὅτι πλησιάζουν τὸ ὁλέθριον μέρος.

Ἡ νίκη ἐπὶ τοῦ βράχου τοῦ Λαβέτσι ἐφαίνετο πλήρης, ὅτε τὸ 1875, μετὰ τρικυμίαν τινα, ἐφάνη μετ' ἐκπλήξεως ὅτι ὁ φάρος δὲν ὑπῆρχε πλέον· τὰ κύματα τὸν εἶχον καταρρίψει. Ὁ βράχος ἐφυλάσσετο προσωρινῶς διὰ σήματος, καὶ μέτρα ἐλήφθησαν ὅπως ὁ φάρος παλινρθωθῇ. Ὅπως καταστῇ ὁ πύργος εἰς τὸ ἐξῆς ἀκαταγώνιστος, ἀπεφασίσθη νὰ ασφαλισθῶσιν οἱ τοῖχοι τούτου διὰ δεκατριῶν στύλων σιδηρῶν ἐμπεπηγμένων ἐντὸς τοῦ στερεοῦ βράχου.

Ἡ ἐπιστήμη χορηγεῖ εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰ μέτα δι' ὧν νὰ δύναται οὗτος νὰ ἐργάζεται ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ τὸ ψῦχος εἶναι μέγιστον, καὶ ὁ δύτης δὲν δύναται νὰ διαμείνῃ ἐπὶ μακρόν. Εὐρὴν ἀδύνατος ἡ διάτρησις τῶν ἀπαιτουμένων ὁπῶν ἐντὸς τοῦ στερεοῦ βράχου ἀμέσως, ἀλλὰ διὰ μηχανημάτων κατορθώθη ἵνα τὸ ἔργον ἀρχίσῃ τὴν 1η Ἀπριλίου 1876. Τῇ 1η Ἰουνίου, 46 ἄνδρες ἦσαν ἑτοιμοὶ ν' ἀρχίσωσι τὴν ἐργασίαν τῇ 5ῃ τοῦ μηνός. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν διεκόπησαν ἐκ κακοκαιρίας, διαρκεσάσης 18 ἡμέρας. Ἐνδεκα τρικυμίαι συνέβησαν διαρκούντος τοῦ θέρους ὥστε ἐξ 117 ἡμερῶν ἠδυνήθησαν νὰ ἐργασθῶσι μόνον τὰς 36. Ἐνδεδυμένοι ὑποβρύχιον στολὴν, καὶ ὀπλισμένοι διὰ μυχαιῶν ὅπως ὑπερασπίζωσιν ἑαυτοὺς ἐναντίον τῶν τεράτων τῆς θαλάσσης, οἱ δύται κατήλθον ἐπὶ τοῦ βράχου. Ὅταν ἐκυριεύοντο ἐξ ὑπερβολικοῦ ψύχους καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ἐργασθῶσι πλειότερον, ἐδίδον τὸ σημεῖον καὶ ἀνεσύροντο ὅπως ἀναζωογονηθῶσιν ἐνώπιον πυρᾶς ἠναμμένης ἐπὶ τοῦ πλοίου τὸ ὁποῖον τοὺς παρηκολούθει. Ὁ ἰσχυρότερος ἐξ αὐτῶν ἠδύνετο νὰ ἐργάζεται ὑπὸ τὸ ὕδωρ μόνον ἐπὶ δύο ὥρας πρῶταν, καὶ δύο μετὰ μεσημβρίαν. Ὑπὲρ τὸ ἡμερομίσθιον αὐτῶν, οἱ ἐνυδροὶ οὗτοι ἐργάται ἐλάμβανον 4 ἑκατ. τοῦ φράγκου καθ' ἑκάστον λεπτόν τῆς ὥρας καθ' ὃ διετέλουν ὑπὸ τὸ ὕδωρ.

Ἐπὶ τέλους τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1876, ὁ ὄγκος τοῦ θεμελίου ὑψώθη τρεῖς πόδας ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος. Οἱ μηχανικοὶ ὅθεν ἠδύναντο νὰ ἐγκαθιδρυθῶσιν αὐτοὶ καὶ τὰ ἐργαλεῖα τῶν ἐπὶ τῆς νήσου τὴν ὁποίαν χεῖρα ἀνθρωπίνῃ ἀνήγειρεν. Οἱ σιδηροὶ στῦλοι τότε ἐπλήχθησαν ἐντὸς τοῦ βράχου ἐπὶ τῆς βά-

σεως δὲ ταύτης ὁ πύργος αὐτὸς ὑψώθη καὶ συνετελέσθη τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1879.

Τὸ ἐπὶ τῆς νήσου Λαβέτσι οἰκοδόμημα τοῦτο εἶναι κυκλοτερὴς πύργος ὑψούμενος 26 πόδας ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος· τὸ θεμέλιον ἡ βάσις ἔχει διάμετρον 20 ποδῶν καὶ ὁ πύργος αὐτὸς ἔχει διάμετρον περὶ τοὺς 18 πόδας ἐπὶ τῆς βάσεως καὶ 13 ἐπὶ τῆς κορυφῆς, εἶναι δὲ χρωματισμένος δι' ἄλλεπαλλήλων ζωνῶν μελαίνων καὶ ἐρυθρῶν, δεικνύων οὕτω τοῖς ναυτιλλομένοις ὅτι δύνανται νὰ διέρχωνται ἐξ ἐκαστοῦ μέρους.

Η ΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ ΘΗΡΙΩΝ

Ὁ ἀρχαῖος θηριοτρόφος Ἀλφρέδος Στίλλ, λέγει ὅτι ἡ ὑπερβολικὴ μαστίγωσις καθιστᾷ τὸ ζῶον ἐπίμονον καὶ ἐλαττωματικόν, ἀλλὰ βαθμὸς τις μαστιγώσεως εἶναι ἀναγκαῖος. Πρὸς γύμνασιν ἀγρίου θηρίου, ἔλεγε, πρέπει πρῶτον νὰ ἀποκτήσῃ τὴν γνωριμίαν τοῦ ἐκτὸς τοῦ κλωβοῦ του, καὶ νὰ καταστήσῃς τὸ ζῶον νὰ συνήθισῃ μὲ τὸ πρόσωπόν σου, ἀλλὰ πρὸ πάντων μὲ τὴν φωνὴν σου. Τὰ θηρία συνειθίζουσιν ταχύτερον μὲ τὴν φωνὴν ἢ μὲ τὰ πρόσωπα, καὶ διευθύνονται πλειότερον διὰ τοῦ ἤχου ἢ διὰ τοῦ βλέμματος. Ἀμα ἐξοικειωθῇ τις πρὸς τὰ θηρία, καὶ ταῦτα ἐξοικειωθῶσι πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ θηριοτρόφου, εὐθὺς ἀρχίζει οὗτος νὰ τὰ γυμνάζῃ εἰς παιγνίδια. Καί τοι τὰ παιγνίδια ταῦτα εἶναι ἀπλᾶ, ἀπαιτεῖται πολὺς καιρὸς καὶ ὑπομονὴ καὶ πολλὴ μαστίγωσις ὅπως συνειθίσωσιν εἰς αὐτά. Οἱ λέοντες εἶναι τὰ ἐξυπνότερα τῶν ἀγρίων θηρίων, δύναται τις νὰ γυμνάσῃ λέοντα νὰ τελῇ τὰ συνήθη παιγνίδια, εἰς πέντε ἐβδομάδας. Μία ἐβδομάς πλειότερον χρειάζεται πρὸς διδασκαλίαν λεαίνης, καὶ λεοπαρδάλεως ἐξ ἐβδομάδων. Ἐπτὰ ἕως ὀκτὼ ἐβδομάδες χρειάζονται πρὸς διδασκαλίαν τίγρεως, ἐνῷ διὰ τὴν θάιναν ἀπαιτοῦνται τέσσαρες μῆνες. Τὸ δυσκολώτερον πρᾶγμα εἶναι νὰ διδάξῃ τις ἄγριον θηρίον νὰ σοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ κατάκεισαι ἐπ' αὐτοῦ χωρὶς τοῦτο νὰ προσπαθῇ νὰ σὲ καταβρωχθίσῃ. Ἡ εὐγένεια ματαίως ἐπιδαφιλεύεται εἰς ἄγριον θηρίον. Μὲ τὴν τίγριν πρὸ πάντων πᾶσα εὐπροσηγορία εἶναι ματαία. Ἡ τίγρις δύναται νὰ σὲ καταφάγῃ καὶ μετὰ γνωριμίαν ἐξ ἐτῶν ὡς καὶ μετὰ τοιαύτην ἐξ ἐβδομάδων. Κατὰ κανόνα ἡ μᾶστιξ εἶναι τὸ ἀποτελεσματικώτερον ὄργανον πρὸς ἐκγύμνασιν. Ἀμα ἀπορρίψῃ τις τὴν μάστιγα τὰ θηρία θὰ φαντασθῶσιν ὅτι ἀπώλεσα πᾶσαν δύναμιν ἐπ' αὐτῶν. Τέσσαρες γυμνασμένοι τίγρεις ἐκτιμῶνται εἰς 160,000 φρ. ἀλλὰ μία μὴ γυμνασμένη δ' ν' ἀξίζει πλειότερον τῶν 22,500 φρ. Οἱ λέοντες ἀξίζουν περὶ τὰς 10,000—11,000 φρ. Οἱ πάνθηρες 3,000 φρ. Αἱ θάιναι 1250 φρ. Αἱ λεοπαρδάλες ἀπὸ 1000—2000 φρ. κατὰ τὸ εἶδος.